

Derimod har man som et nyt stk. 11 i ligningslovens § 14 foreslået indsat en bestemmelse om, at der skal gives fradrag i den skattepligtige indkomst for beløb, der er betalt som afdrag til Ungdommens Uddannelsesfond og til Dansk Studiefond.

Om de foreslåede ændringer bemærkes følgende:

Det af undervisningsministeriet nedsatte udvalg vedrørende de studerendes og videnskabsmændenes økonomiske vilkår afgav betænkning i januar 1961. I denne betænkningens 2. del behandles de studerendes beskatningsproblemer, og der er herunder udarbejdet udkast til forskellige lovforslag. Et af disse udkast, nemlig om fradrag for forældres tilskud er med mindre ændringer optaget i nærværende lovforslag.

Indledningsvis bemærkes, at lovforslaget i formen fremtræder som en tilføjelse til ligningsloven; dette er i overensstemmelse med, hvad man har forudsat i den nævnte udvalgsbetænkning, jfr. s. 126. De foreslåede bestemmelser vil ifølge sagens natur ikke kunne få virkning tidligere end for skatteåret 1965-66, men gennemførelse af bestemmelserne bør fremskyndes, idet sådanne skatteregler vil kunne have stor betydning ved overvejelsen af, hvorvidt uddannelsen skal påbegyndes. Skatteyderne må derfor have rimeligt krav på snarest at få fastlagt de skatteregler, der i denne henseende vil kunne påvirke deres dispositioner allerede i løbet af 1964.

Den førnævnte betænkning indeholder indgående overvejelser vedrørende en fradragsret for de tilskud, som ydes af studerendes forældre m. v. Det er således udvalgets opfattelse, at det ud fra almene synspunkter er naturligt, at de studerendes forældre bidrager til finansieringen af deres børns studier i det omfang, hvori forældrenes økonomiske forhold gør det muligt og rimeligt.

Studenterundersøgelsen af 1959, der er optaget som bilag i betænkningen, har da også vist, at de studerendes forældre dækker en væsentlig del af omkostningerne ved deres børns studier. Forældrenes støtte til deres børns uddannelse betyder imidlertid i mange tilfælde en stærk økonomisk belastning, for hvilken de — i modsætning til forældre med børn under 16-18 år — ikke gennem skattelovgivningen opnår nogen form for aflastning. Forældre med studerende børn må derfor ofte lide afsavn, som ikke rammer andre befolkningsgrupper. Såfremt der blev indrømmet forældrene ret til ved opgørelsen af deres skattepligtige indkomst i et vist omfang at fradrage de bidrag, som de i indkomståret har ydet til deres studerende børn, ville man herved nærme sig en ligestilling

mellem disse forældre og andre forældre med samme indtægt.

En sådan fradragsret for forældres bidrag til studerende børn må endvidere antages at ville virke som en gavnlig tilskyndelse for forældre til at øge bidragene til deres studerende børn, ligesom en fradragsret må antages at ville kunne fremkalde bidrag fra forældre, der ellers ikke ville have ydet støtte til deres studerende børn.

Dertil kommer, at en væsentlig forøgelse af den direkte offentlige støtte i form af legater og lån kan befrygtes at føre til, at forældre, som ellers ville have ydet støtte til deres studerende børn, fremtidig under indtryk af den lettere adgang til legat- og lånemidler vil henvise børnene til at ansøge om at få del i disse støttemidler. En sådan tendens vil kunne modvirkes, såfremt man samtidig indrømmer forældrene en skattemæssig begunstigelse til aflastning af den støtte, de måtte yde til børnenes uddannelse.

Endvidere vil en fradragsret rumme den fordel, at den enkelte student og hans forældre på forhånd vil kunne tage den med fradragsretten forbundne skattebesparelse i betragtning ved afgørelsen af, hvilken støtte forældrene mener at kunne yde til den studerende. Når det heroverfor har været anført, at en fradragsret som den omhandlede vil føre til en større skattebesparelse for skatteydere med højere indtægter end for skatteydere med lavere indtægter, kan der henvises til de i den omhandlede betænkning side 122 indeholdte bemærkninger: „Ud fra skatteevneprincippet behøver den marginalt hårdest beskattede, der har en sådan forsørgerbyrde, den største lettelse for at komme i paritet med den skatteyder med lige så store indtægter, som ikke har den tilsvarende økonomiske belastning. Sagt på en anden måde: Der er allerede taget hensyn til skatteevnespørgsmålet gennem skatteskalaen, og hvis man principielt er enig i, at det ville være en fejl ikke at give lempelse for børns uddannelse, er det klart, at rettelsen af fejlen — her som ved alle de andre fradrag — bør have større virkning, jo større den fejl er, som er begået.“ Klarest synes disse synspunkter at vise sig i den ikke usædvanlige situation, hvor en skatteyder påtager sig et ekstrarbejde for at skaffe midler til et eller flere børns studier. Det forekommer indlysende, at i samme omfang som skattebyrden forøges ved ekstraindtægter, bør den også lettes ved det foreslåede fradrag.

Ud fra disse betragtninger og ud fra hensynet til de forældre, der bidrager til deres børns uddannelse, har man ment at burde fremsætte foran-